

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Beräkning av räkenskapsår för aktiebolag

Enligt den för ett aktiebolag gällande bolagsordningen utgjorde kalenderår räkenskapsår.

Sedan bol. vid extra bolagsstämma den 16 dec. 1958 ändrat räkenskapsåret att omfatta tiden den 1 maj — den 30 april — vilken ändring emellertid anmälts för registrering hos Patent- och registreringsverket först den 23 nov. 1959 — underlät bolaget att deklarerera år 1959.

1959 års TN, som uppskattade bol:s nettointäkt av rörelse till 2.000 kr. taxerade bol. till såväl statlig som kommunal inkomstskatt.

PN undanröjde taxeringarna, när bol. vid 1960 års taxering avgivit självdeklaration för tiden den 1 nov. 1957 — den 30 april 1959.

Hos KR yrkade TI, att TN:s beskattningsåtgärder måtte fastställas samt yttrade bl. a. följande. Bol. bildades den 28 okt. 1957. Enligt därvid gällande bolagsordning skulle kalenderår utgöra räkenskapsår; inom ramen för denna bestämmelse ägde bol. utsträcka räkenskapsåret att omfatta tiden den 28 okt. — den 31 dec. 1958. Den ändring av bolagsordningen, vilken innebar att räkenskapsåret skulle omfatta tiden den 1 maj — den 30 april, hade anmälts till registrering först den 23 nov. 1959. Angående registreringens betydelse åberopade TI 204 § andra st.

aktiebolagslagen. Den registrerade ändringen kunde inte gälla det inledningsvis angivna räkenskapsåret.

KR fann enligt utslag den 20/5 1964 anledning icke föreligga att frångå bol:s beräkning av räkenskapsåret.

Avdrag för teknikers facklitteratur

1. TN och PN avslog ingenjör Å:s yrkande om att vid beräkning av inkomst av tjänst erhålla avdrag för facklitteratur, Byggnadshandboken Bygg, delarna 1—3, med 330 kr, när bokverket inte kunde anses ha varit nödvändigt för tjänstens fullgörande.

I besvär hos KR anförde Å, att handboken betydligt underlättade hans dagliga arbete, som bestod av projektering, kartläggningar, utredningar, byggande av vägar, broar och hus m. m.

KR, utslag den 19/3 1964, medgav avdrag, när kostnaden för handboken fick antas ha varit nödig för fullgörandet av tjänsten.

2. En elektriker K, som huvudsakligen arbetat med montering av likriktare, för vilket specialarbete han haft tillgång till erforderliga kopplingsschema på arbetsplatsen, vägrades av TN och PN avdrag å 163 kr för inköp av dels Teleteknisk handbok, två band, och dels Transistortechnik ett band. Det ifrågasattes om litteraturen erfordrats för att tillfredsställ-

ande kunna uppehålla tjänsten, i vart fall kunde sistnämnda bok inte avse tjänsten.

KR, utslag den 28/4 1964, biföll K:s yrkande, enär inköpet av nämnda facklitteratur fick anses utgöra en nödvändig kostnad för fullgörande av tjänsten.

3. Civilingenjören N, som i sin deklaration 1962 vid beräkning av inkomst av tjänst tillgodofört sig avdrag för prenumerationsavgifter för Svensk Kemisk Tidskrift och Teknisk Tidskrift med tillhoppa 55 kr, vägrades avdrag av TN och PN enär han inte gjort sannolikt, att tidskrifterna varit nödvändiga för intäkternas förvärvande.

Hos KR anförde N. Tidskrifterna innehöll sådant nyhetsmaterial om personers förflyttningar mellan olika tjänster och om sammanträden, som det var viktigt att omedelbart få del av. Arbetsgivaren abonnerade visserligen på ett exemplar av tidskrifterna men dessa cirkulerade mellan ett stort antal tjänstemän. Det dröjde månader innan han kunde ta del av innehållet.

KR, utslag 11/6 1964, ansåg N berättigad till avdraget.

Anm.: Jfr ref. i denna tidskr. årg. 1961 sid. 404 sp. 2 ang. vägrat avdrag för facklitteratur som erhållits i samband med vederbörandes medlemskap i förening. Se Sv. Skattetidn. RR-utslag 1953 s. 12 (20/5).

Avdrag för skadestånd och rättegångskostnad

S — utbildad i byggnadsbranschen med anställning såsom verkst. direktör i ett aktiebolag, vilket försatts i konkurs år 1957 — hade enligt åtagande år 1953 förbundit sig gentemot makarna X att såsom ansvarig arbetsledare handha utförandet och ledningen av ett byggnadsföretag å

deras fastighet, till vilket företag bolaget levererade material. På grund av bristande dränering och isolering hade fuktskador uppstått å det färdigbyggda huset. Makarna hade därför stämt S, vilken genom dom år 1961 förpliktades att till dem utge skadestånd med 1.667 kr jämte ränta ävensom rättegångskostnader med 1.525 kr jämte domslösen.

I sin deklaration 1962 yrkade S under förvärvskällan tjänst avdrag med 5.650 kr för såväl skadestånd, ränta och makarnas rättegångskostnader som hans egna advokatkostnader.

TN vägrande avdrag, enär detsamma inte motsvarade kostnad för S vid förvärvande av deklarerade intäkter av tjänst.

PN yttrade. Såvitt utredningen utvisade, kunde skadeståndet inte anses utgöra kostnad i någon förvärvskälla och utgjorde således ej avdragsgill omkostnad.

Hos KR anförde S, att nämnda åtaganden ålegat honom i hans anställning hos bolaget och att detta varit enda möjligheten för att bolaget skulle få sälja byggnadsmaterial, S framhöll vidare, att han under anställningen hos bolaget varje år brukat göra ett 20-tal dyl. åtaganden.

KR, utslag den 23/4 1964, yttrade. Ifrågavarande under beskattningsåret gäldade skadestånd m. m. å tillhoppa 5.650 kr fick anses äga sådant samband med S:s tidigare bedrivna verksamhet som ledare för bolaget att utbetalningen var att hänföra till förlust i denna verksamhet; oavsett att S icke längre var anställd hos bol. fick skadeståndet likväl anses utgöra kostnad, för vilken S var berättigad till avdrag från sina intäkter år 1961.

Anm.: se RÅ årg. 1948 ref. 56 och 1950 not. 983